

„Овако је то било”, Бранко Стевановић

Смешне приче и тајне јунака Бранка Стевановића

Међу последњим књигама које сам прочитала је и књига „Овако је то било” Бранка Стевановића. Реч је, у ствари, о збирци смешних прича за децу. Све приче су написане у првом лицу једнине, тако да делује као да је писац један од ликова у њој.

Од свих смешних прича, мени се највише свидела „Људићи”. У тој причи се ради о дечаку који је, љуљајући се, угледао људиће. Људићи изгледају као патуљци зеленкастих лица и уплетене косе у гранчице. Они су јако весели и стално намигују. Дечак је дуго чувао тајну о овим необичним бићима, али ју је на крају ипак поверио свом пријатељу Чабики. Чабика је цео наредни дан седео на љуљашци како би их угледао. Пред смирај дана, веровали или не – ето Чабике љуљушка се и намигује према дрвету. Слична ситуација је била и у причи „Случај теткице Софије”. У овој занимљивој причи једна девојчица је одлучила да шпијунира теткицу Софију и сазнала да она уме да прича немушти језик, да прича са животињама. И она дуго никоме није говорила о томе, али је ипак тајну поверила својим другарицама. Занимљиво ми је било у овим причама то што ликови имају тајну, чувају је, али је на крају ипак повере најбољим пријатељима.

Ова књига ми се посебно свидела зато што није као друге. У овој књизи ми причамо са писцем. У многим другим књигама ми такође разговарамо са писцем, али не овако маштовито и не на овакав начин.